

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ZULLEN WE TSJECHOV SPELEN?

door

WIM CHIELENS

* 1210 *

PERSONEN

(4 dames - 5 heren)

Koos	fotograaf
An	jonge actrice
Rob	regisseur
Axel	acteur
Maggie	fotomodel
Tine	actrice
Jessie	actrice
Marcel	huisauteur
Karel	voorzitter van de toneelkring
Stem	

Decor A

Een klein speelvlak, achter, boven of naast decor B. Het stelt de studio van een fotograaf voor met annex een piepklein donker kamertje. Heel weinig meubels : een laag tafeltje, een moderne sofa, een verhoogd vlak om foto's te maken, een paravan. Als contrast tegen decor B kan hier best met zeer lichte kleuren gewerkt worden, zelfs egaal wit.

Decor B

Een toneelzaal of althans het podium ervan. Geen luxueus ding, veeleer genre "patronagezaal". Het zal er dus van afhangen in welke zaal het stuk wordt gespeeld of er al of niet veel inspanningen zullen moeten gedaan worden. Eigen aan toneelpodia overheeft hier zwart en andere donkere kleuren. Het decor van "Anyuta", het stuk in het stuk, wordt langzaam tijdens het stuk zelf opgebouwd. Bij de aanvang wordt dus met zeer primitieve middelen gewerkt : een schraagtafel, een ouwe autozetel, caféstoelen, etc.

Noot

De ruggegraat van dit stuk is gebaseerd op een schitterend maar weinig gekend kortverhaal van Anton Tsjechov : "Anyuta".

Het verhaal heeft een ontzettende dramatische kracht en schreeuwt dus om een bewerking voor 't theater. De bewerking is gemaakt naar een Engelse vertaling van "Anyuta" uit de bundel 'Select tales of Tsjechov!.

Omdat eenakters te vaak in de vergeethoek geraken verkoos ik Anyuta te integreren in een volavondstuk. De kans was te mooi om vooral de kleine, minder mooie kanten van het amateurstheater (én het beroepstheater !) even uit de doeken te doen : jaloesie, technisch geknoei en persoonlijke problemen die de productie in het gedrang brengen. In dit stuk staat de jaloesie die uitmondt in een ongenadige boycot tegen de ontluikende liefde en stralende toekomstdromen van de jonge actrice, An.

Hoedanook, of het nu de haat of de liefde is die de bovenhand krijgt, de uiteindelijke bedoeling van dit stuk is de toeschouwer kennis te laten maken met een pareltje uit het toch al schitterende oeuvre van Tsjechov.

1e BEDRIJF

Decor A.

MAGGIE : (Neemt één voor één de kleren die over de paravan hangen en trekt die aan. Er is net een fotosessie voorbij.)

En, wat denk je ervan ?

KOOS : (in een kleine donkere kamer met rood licht) Oh, ze moeten nog wat soppen...maar dat soort foto's van jou zijn altijd uitstekend. (komt uit kamertje)

MAGGIE : Waar zijn ze eigenlijk voor, die foto's ?

KOOS : (Gaat tot bij paravan en neemt haar jurk, doet alsof ie ermee danst) Ha, dat zou je es moeten weten.

MAGGIE : (lachend) Ach, Koos, geef die jurk hier.

KOOS : (Gaat verstaan en houdt de jurk als een stierevechter) Kom. Kom hem maar halen.

MAGGIE : Allez, doe niet flauw. Geef me die jurk.

KOOS : Mag ik je niet zien, misschien ?

MAGGIE : Die jurk !

KOOS : Ja, ja. (Gooit de jurk van ver over de paravan)

MAGGIE : Bedankt. Je hebt me nu nog niet verteld waarvoor die foto's dienen.

KOOS : (gaat tot bij paravan) Voor...eigen gebruik.

MAGGIE : Ja, dat zal wel.

KOOS : Uren van bewondering voor Maggie Seghers.

MAGGIE : (lacht onnatuurlijk) Ha-ha ! Allez, flauwerik, ik mag toch wel weten wat je met mijn welgevormde lichaampje van plan bent. (komt van achter paravan)

KOOS : Oh, maar wat ik met dat lichaampje wil gaan doen, wil ik je wel duidelijk maken. (Neemt haar vast in stevige omhelzing)

MAGGIE : (Maakt zich los) Ik bedoel, wat ga je doen met die foto's van mijn lijf ?

KOOS : Eigenlijk hoef ik jou dat niet te zeggen.

MAGGIE : Oh nee ? Dus mag je die morgen op de front van de krant zetten?

KOOS : Ja. Zal ik trouwens ook doen. (trekt Maggie op divan)

MAGGIE : Dat zou je es moeten durven, kereltje.

KOOS : En wat zou jij dan doen, hé. (doet een beetje aanhalig)

MAGGIE : Je strot afbijten. (Bijt hem plagend in de nek)

KOOS : Hmm, Maggie, de wulpse leeuwenwelp ! (neemt haar dicht)

MAGGIE : Laat dat nu even. (maakt zich weer los) En vertel me nu eindelijk es waar die foto's voor zijn.

KOOS : Voor een Duits blad.

MAGGIE : Een sexblad ?

KOOS : Nou...zo sterk zou ik het niet uitdrukken...een...mannenblad is misschien een beter woord.

MAGGIE : Pfff...nu, ik ben blij dat ze in Duitsland uitkomen, dan hoeft mijn moeder ze niet te zien. (lachje)

KOOS : Oh oh oh, wat ben jij toch een moederskindje. (Legt haar hoofd op zijn schouder)

MAGGIE : Het mens zou er weer een hele week van wakker liggen. (Koos probeert Maggies jurk weer open te peuteren.) Toe nou Koos, ik heb me net omgekleed.

KOOS : Daar zit het 'm juist, dat hoefde toch nog niet.

MAGGIE : Jawel, ik heb geen zin nu.

KOOS : Jij komt hier alleen maar je centen ophalen en ik tel niet meer mee.

MAGGIE : Dat is sterk overdreven hé...Zeg en hoor es, ik heb nu eenmaal niet altijd zin om vier uur in de namiddag.

KOOS : Goed, goed, ik praat er al niet meer over.

MAGGIE : (Gaat nu zelf dicht bij Koos) Vanavond misschien, hé. Ik kom wel nog es langs.

KOOS : Dat is het net. Ik kan niet vanavond.

MAGGIE : Hoezo ?

KOOS : Vanavond is er vergadering van de toneelkring.

MAGGIE : (recht, een beetje bedroefd) Oh nee, is het weer zover ?

KOOS : Ja.

MAGGIE : En doe je mee dit jaar ?

KOOS : Als ik gevraagd word, uiteraard !

MAGGIE : En zijn die meiden er ook weer ?

KOOS : Welke 'meiden' ?

MAGGIE : Ja, hoe heten ze ook weer...

KOOS : Jessie en Tine ?

MAGGIE : Ja, die hete tijgerinnen.

KOOS : God, wat kan jij de mensen goed typeren, zeg.

MAGGIE : Maar zo is het toch. Die twee doen niks liever dan met jou scharrelen.

KOOS : (vrolijk) Soms moet dat ook op het podium.

MAGGIE : Ja, maar daar beperken ze zich toch niet toe.

KOOS : Och, je overdrijft.

MAGGIE : Helemaal niet. Ik weet precies waarom jij weer zo gevierd bent op die toneelrepetities.

KOOS : (spottend) Oh oh. Moet je horen hoe verongelijkt ze doet. Maggie Seghers is ja-loers.

MAGGIE : En wat dan nog ?

KOOS : Ik hou me toch ook niet bezig met wat jij uitricht in andere fotosessies en modeshows.

MAGGIE : Ik doe daar mijn werk.

KOOS : Net als hier trouwens...we zijn toch niet getrouwd hé?

MAGGIE : Bedankt. (neemt haar jas) Dat is een mooi compliment !

KOOS : Ach, toe nou, Maggie. (er naartoe) Zo bedoel ik het niet. Maar ik begrijp gewoon niet waarom jij je zo moet opwinden over dat toneel.

MAGGIE : Omdat ik die twee ken. Ze brengen je hoofd op hol. Ik ben bang dat je me niet meer zal willen.

KOOS : Maar Maggie, je weet dat je mijn beste model bent.

MAGGIE : En niks meer ?

KOOS : Natuurlijk wel. (neemt ze dicht) Ik hou van je en ik vind je heerlijk in bed. (kust haar)

MAGGIE : Ik wil altijd bij je zijn.

KOOS : Je weet dat dat niet kan. Niet voor jou, niet voor mij. En je weet dat ik niet zo trouwlustig ben.

MAGGIE : (dicht, zacht) Moet je echt meedoen aan dat toneelstuk ?

KOOS : Je bent een doordrijver, hé ? (lacht) Kijk, ik speel dolgraag toneel en als ik word gevraagd, dan doe ik mee.

MAGGIE : Tot morgen dan ?

KOOS : Ja, tot morgen, drie uur. (kusje) Daag. (Maggie af.)

(Koos gaat naar donkere kamer. Bekijkt de foto's van Maggie, fluit van bewondering.)

LICHTEN UIT

Decor B.

Het podium is leeg, er staan een paar schragen, een tafelblad en een tiental stoelen. Tine zit op een van de stoelen. Ze is jong en aantrekkelijk.

JESSIE : (Op. Ook jong en aantrekkelijk) Hallo, hallo. Zijn we de eerste ?

TINE : Dag Jessie, hoe maak je 't ?

JESSIE : Prima, dank je Tine. Hoe gaat het in de zaken ?

TINE : Oh goed. Druk, koopjes weet je wel.

JESSIE : Ach ja, da's juist. Ik heb nog geen tijd gehad om es te gaan winkelen. Een leuke jurk die je daar aan hebt. Is dat er één van bij jullie ?

TINE : (staat recht) Ja, dat vond ik ook. En niet duur weet je.

JESSIE : Hm. (stilte) Zeg, heb jij enig idee wat voor stuk we nu gaan spelen ?

TINE : Neen. Er is nog altijd twijfel over dat stuk van Marcel en dan die Anyuta van Tsjechov.

JESSIE : Ik vond dat stuk van Marcel eerlijk gezegd niet onaardig.

TINE : Ja, maar de vrouwenrollen zijn niet zo interessant hé.

JESSIE : Nee, Anyuta is natuurlijk veel leuker. (lacht)

TINE : Zou jij zomaar op je borsten laten tekenen ?

JESSIE : Hangt er van af door wié natuurlijk.

TINE : (lacht) Door Koos wel bedoel je zeker?

JESSIE : (lacht) Bijvoorbeeld ja.

TINE : Dat dacht ik al.

JESSIE : Ja, hoe zou je zelf zijn ?

TINE : Maar als we Anyuta spelen is er maar één van ons beiden die kan meedoen.

JESSIE : Ja...maar we gaan het fair spelen hé. Zou Koos meespelen denk je ?

TINE : Ik denk van wel. Ik hoop het eigenlijk.

JESSIE : Je bent erg op hem gesteld hé.

TINE : Jij niet misschien ?

JESSIE : Ja, ik vind hem heel knap en lief.

TINE : In dat stuk van Tsjechov zijn de mannen niet zo'n lieverds.

JESSIE : Ja, dat is wel waar, maar euh...dat doet er niet toe, hoor.

TINE : Als ze maar aan je lijf prutsen zeker ?

JESSIE : Nee, God, Tine, zo ken je me toch niet.

TINE : Baba...

JESSIE : Trouwens, van die borsten dat zal wel wat gecensureerd worden denk ik, ons bestuur kennende.

TINE : Ja, afgerond naar boven, zeker. (lacht) Nee, maar eerlijk gezegd, zou het je niks uitmaken ?

JESSIE : Ach, theater is theater hé.

TINE : Ja, goed maar...

JESSIE : De "mensen" zeker ?

TINE : Precies ja.

JESSIE : Dat raakt mijn kouwe kleren niet.

TINE : Maar jij houdt geen zaak open hier.

JESSIE : Nee, ik sta in de klas, is dat beter ?

KOOS : (op) Hallo, kijk es aan, onze twee vedetten.

TINE & JESSIE : Dag Koos.

KOOS : Dag Tine. (kust) Dag Jessie. (kust) Alles goed ?

JESSIE : Oh ja, prima.

KOOS : Je ziet er ook allebei prima uit.

TINE : Wat een compliment zeg.

KOOS : 't Is ook een hele tijd geleden dat we nog samen waren hé.

JESSIE : Ja, sinds die barbecue bij Karel thuis.

TINE : Koos, wat denk jij dat we gaan spelen ?

KOOS : Geen idee, maar ik heb ze wel allebei gelezen.

JESSIE : En wat vind je zelf ?

KOOS : Heb je het stuk van Marcel gelezen ?

TINE : Ja.

JESSIE : (knikt instemmend)

KOOS : Ik vond dat eerlijk gezegd niet zo bijzonder.

JESSIE : Ja, het heeft wel iets, maar het is niet meteen jé van hét.

KOOS : Het lijkt weer zo'n plattelandsding, vind ik.

TINE : Boer Coene-achtig.

KOOS : Precies, ja.

JESSIE : Dus, jij stemt ook voor Tsjechov ?

KOOS : Stemmen ? Nou ja, als het op stemmen aankomt, dan wel ja. Maar zo'n dingen probeer je toch gewoon uit te praten.

TINE : Maar het ligt zo delikaat met Marcel erbij.

KOOS : Zijn er al halve beloftes gemaakt, misschien ?

TINE : Nee, niet echt, maar je weet hoe het gaat hé.

JESSIE : Wie zou de rol van Anyuta krijgen denk je, als we Tsjechov spelen ?

KOOS : (kijkt even naar beide) Je wil toch niet dat ik dat beslis zeker ? Dat moeten jullie onder mekaar uitvechten, schatjes.

TINE : Maar jij krijgt hoedanook de rol van Klotchkov ?

KOOS : Ja, dat zeg jij, maar zo vanzelfsprekend is dat niet. En we moeten eerst nog Tsjechov spelen hé.

MARCEL : (op) Goeie avond. (reactie, handjes schudden) Brrr. 't Is nog altijd winter hoor.

KOOS : Ja, 't is waar Marcel. Een mens zou wensen dat hij in Mallorca woonde.

MARCEL : Nog een geluk dat we weer aan toneel toe zijn.

KOOS : Ja... (stilte)

MARCEL : Euh...heeft iemand mijn stukje gelezen ? (Instemmend maar onzeker geknik) En, hoe vonden jullie het ?

TINE : Ik vond het niet slecht...maar is het thema niet een beetje uit de tijd ?

MARCEL : Uit de tijd ? Nee, dat vind ik niet. Trouwens, die ouwe knar van een Tsjechov heeft Anyuta geschreven aan 't begin van deze eeuw, dus...

JESSIE : Ja, maar het thema blijft aktueel: de minachtende behandeling van een vrouw door de mannen.

MARCEL : Oh God, is dat nu net niet zo'n thema dat al uitgemolken is tot op het bot ?

TINE : Misschien wel, maar 't heeft blijkbaar nog niet veel geholpen.

MARCEL : Nou, daar zal ik me niet over uitspreken. Maar denk je niet dat de mensen zich beter zullen herkennen in mijn stuk ?

KOOS : Hebben we niet al genoeg van die boerenepossen gespeeld ?

MARCEL : Onze mensen krijgen daar nooit genoeg van.

KOOS : Dan onderschat je "onze mensen" toch een beetje vrees ik.

MARCEL : Denk je dat ze allemaal zo "intellectueel" zijn als jij misschien ?

KOOS : Er is een verschil tussen intellectuelen en ervan uitgaan dat onze mensen alleen maar boerenstukken willen in 't theater.

JESSIE : En trouwens, de jury zal ook wel gerust zijn in "onze mensen" hoor.

MARCEL : Ah bon, wij spelen voor die drie mannen en een paardekop die in de jury zitten en de rest kan de pot op ?

JESSIE : Nee, nee, maar ik bedoel maar...

MARCEL : Goed, goed, maar is mijn stuk dan zo ouwerwets ? (stilte)

KOOS : Nee, Marcel, we zeggen gewoon maar es wat we ervan denken.

AXEL : (op, samen met Rob) Hallo.

ROB : Dag iedereen. (reactie van anderen)

AXEL : Dag Marcel, proficiat met je stuk jongen.

MARCEL : Dank je Axel.

ROB : Is onze baas er nog niet ?

KOOS : Nee.

ROB : En Koos, hoe is het met de kiekjes ?

KOOS : Oh, gaat wel. Vrij veel werk.

ROB : Ja, vooral veel meisjes zeker. (lacht)

KOOS : Ha, dat hoort erbij hé Rob.

ROB : Ja, ja.

AXEL : Zie je Maggie nog af en toe ?

KOOS : Ja, ze is nog altijd mijn vast model, hé.

AXEL : Doe ze es de groeten van me.

KOOS : Zal ik doen Axel.

JESSIE : Zeg, zouden we niet al gaan zitten dat we meteen kunnen beginnen als Karel komt.

ROB : (tot Koos terwijl ze naar tafel gaan) Zeg Koos, heb jij Tsjechov gelezen ?

KOOS : Ja.

ROB : Schitterend hé ?

KOOS : Ja, vond ik eigenlijk wel ja.

ROB : Maar Marcel ?

KOOS : Ja...

TINE : Allez, waar blijft Karel, 't is kwart over acht.

AXEL : Ach, zijn partijtje biljart zal wat uitgelopen zijn zeker.

KAREL : (Een wat oudere heer, haastig op) Sorry hoor mensen, maar ik moest dringend nog iets afwerken. (met hem is een knap meisje mee) En dan moest ik An nog ophalen.

TINE : Mogen we even geïntroduceerd worden, meneer de voorzitter ?

KAREL : Ja, Tine, 't is nog altijd Karel hé. Wellicht kennen jullie An nog niet. Ze woont nog maar pas in de Rozenwijk. Ze is net afgestudeerd aan het conservatorium, richting toneel. Ik dacht

dus dat het nuttig was ze even aan u voor te stellen.

AN : Dag iedereen. (reactie, negatief van Jessie en Tine) Mag ik hier zitten ? (Gaat zitten tussen Rob en Karel)

KAREL : Nou, even kijken hé.... (snuistert in papieren)

AXEL : Zeg, is hier iets te drinken, voorzitter ?

KAREL : Ja, ik denk van wel. Kijk es daar bij het doek. (Axel recht, naar doek) Vind je iets ?

AXEL : Ja, perfect, een hele bak vol. Heeft iemand een flessenopener ? (Zet bak op tafel)

ROB : Ja, ik. (geeft hem. Axel doet flesjes open, deelt rond)

KAREL : Nou, even een paar inleidende puntjes. De gemeentelijke subsidie is zopas goedgekeurd en die bedraagt dit jaar 7500 frank. In het eerste kwartaal van dit jaar is er 2500 frank binnengekomen van steunkaarten. Dat betekent dat we voor 't ogenblik zo'n 32.000 frank in kas hebben. We kunnen dus voorlopig tegen een duwtje.

ROB : Hé, ik ben mijn loon nog niet uitbetaald. (gelach)

KAREL : En zoals je dus weet doen we dit jaar mee aan het provinciaal tornooi voor eenakters. Ik neem aan dat iedereen de twee stukken die nog in aanmerking komen, gelezen heeft ? Dat zijn dus "Anyuta" van Anton Tsjechov en "Met de riek in de rug" van onze vriend Marcel. Ik geloof dat we misschien best eerst es van gedachten kunnen wisselen voor we een keuze maken. Wie vraagt het woord ? (Stilte. Iedereen kijkt naar mekaar.)

AXEL : (Om maar iets te zeggen) Ik vond eerlijk gezegd beide stukken best speelbaar. Die Tsjechov is natuurlijk superklasse, een prachtig stuk, maar dat van Marcel vond ik helemaal niet kwaad en Marcel is tenslotte iemand uit onze eigen kring.

ROB : Ja, dat wel Axel, maar...als je mij toestaat Marcel, die Anyuta is zo universeel en zo'n mooi staaltje van onderkoelde emotie dat het elk realistisch drama overstijgt...vind ik toch hoor.

KAREL : Maar zullen onze mensen er iets aan hebben ?

ROB : En waarom niet ?

KOOS : En trouwens, "onze mensen" ? Ik heb het daarnet al gezegd : wie zijn "onze mensen" ? Denk je werkelijk dat ze zo achterlijk zijn?

KAREL : Achterlijk niet, nee, maar je moet er toch rekening mee houden dat het geen geschoold theaterpubliek is.

- ROB : Eerlijk gezegd, Karel, daar krijg ik 't scheid van hé. Zolang we zo denken kunnen we nooit vooruit geraken en dan heeft meedoen aan zo'n tornooi niet de minste zin.
- MARCEL : Oh God, de intellectuelen zijn weer bezig. En ons publiek dat is maar plebs zeker hé. Quantité négligable.
- ROB : Maar nee, Marcel, zo is het net niet. Jullie zijn het die ons publiek onderschatten. Jij met je eeuwige stukken over boerenruzies en meiden die in 't hooi scharrelen met knechten.
- MARCEL : Bedankt, zo weet ik meteen wat je van mijn stuk vindt.
- ROB : Kijk, Marcel, ik vind dat helemaal geen kwaad stuk maar voor een tornooi denk ik dat we met iets anders moeten uitpakken.
- MARCEL : Iets beter, iets hoogstaander bedoel je.
- ROB : Omdat je 't zelf zegt : "ja", en omdat ik hoedanook de regie zal doen, verkies ik tenvolle om Anyuta te regisseren.
- AN : Als ik even iets mag zeggen. Ik denk dat elk stuk goed kan zijn voor eender welk publiek als het maar goed gebracht is.
- TINE : Hoe kan jij dat weten, je hebt nog nooit een stuk gespeeld voor publiek.
- AN : Sorry, dat heb ik wel, aan het conservatorium.
- TINE : Oh ja, Sorry, jij komt van de "grote school" zeker.
- KAREL : Tine, asjeblief, An mag toch ook haar mening geven.
- TINE : "Sorry".
- KAREL : Nou, wou nog iemand wat kwijt ?
- KOOS : Wel, ik denk dat we vooreerst moeten rekening houden of het stuk de jury kan aanspreken - anders doe je niet mee aan zo'n tornooi - maar ook of we het stuk goed kunnen bezetten.
- KAREL : Dat lijkt voor geen van beide stukken een probleem, niet ?
- ROB : Wel, eerlijk gezegd, die rol van Anyuta heeft zeer weinig tekst maar de innerlijke emoties zijn zeer moeilijk naar buiten te brengen hoor.
- KAREL : Ach Rob, er zijn Tine en Jessie en ik neem aan dat we ook beroep mogen doen op An.
- AN : Waarom niet ? (reactie Tine en Jessie)
- AXEL : Karel, als ik een voorstel mag doen ?
- KAREL : Ga je gang, Axel.
- AXEL : Wel, aangezien de keuze van het stuk op vele vlakken nogal gevoelig ligt, zou ik voorstellen van een geheime stemming te houden.

KOOS : Klinkt dat niet een beetje te zwaarwichtig.

AXEL : Voor sommigen van ons is dit blijkbaar ook een zware zaak.

KAREL : Als iemand echte bezwaren heeft tegen het voorstel van Axel, zou ik daar graag op ingaan.

MARCEL : Mij goed, maar ik zou wel vragen dat je de uitslag beperkt tot het bekendmaken van de keuze, zonder cijfers. Ik wil niet weten hoeveel mensen mij hier misprijzen.

KOOS : Tōe nou, Marcel, daar gaat het toch niet om.

MARCEL : Kijk Koos, om eerlijk te zijn. Ik vind dat een groep moet bewust kiezen wanneer ze een stuk willen brengen van iemand uit de eigen kring. Je doet het of je doet het niet. Maar je gaat een eigen creatie niet afwegen tegen een gerenomeerd stuk uit de wereldliteratuur.

ROB : Je gaat dus de concurrentie uit de weg.

MARCEL : Maar hoe wil je dat een beginnende schrijver als ik aan de bak komt als ie voortdurend wordt afgewogen tegen Tsjechovs Tennessee Williamsen of Eugene O'Neills. Ach verdomme, Rob, ik weet verduiveld goed dat die Tsjechov oneindig veel beter is dan het mijne. (stilte)

KAREL : Okee, laten we dan maar stemmen. Liggen hier nog ergens bier-viltjes ?

AXEL : Ja, daar op dat tafeltje. (neemt)

KAREL : Goed, dus iedereen schrijft in hoofdletters : Anyuta of Met de riek in de rug. Okee ?

(Axel deelt viltjes, iedereen schrijft. Karel haalt de viltjes op en telt vlug terwijl ie rechtstaat. Hij gaat naar een prullenmand en gooit er de viltjes in. Komt weer aan tafel zitten.)

KAREL : De keuze is dus gevallen op...Anyuta van Tsjechov...Marcel... ik hoop dat je dit niet verkeerd opneemt.

MARCEL : (doet dat duidelijk wel) Oh nee... (scherp) "sans rancune" zal ik maar zeggen.

KAREL : (kuchje) Zo wil ik het horen. Rest ons nog de rolverdeling. Misschien eerst es een rondvraagje. Rob, jij regisseert dus, zoals afgesproken ?

ROB : Graag, voorzitter, heel graag.

KAREL : Koos ?

KOOS : Wel, als er wat voor mij inzit, wil ik graag meedoen.

KAREL : Axel ?

AXEL : Nou, zoals gewoonte hé, waarom niet ?

KAREL : (wat moeilijk) Marcel ?

MARCEL : Nee Karel, liever niet.

KAREL : Nou goed, als dat jouw keuze is.

MARCEL : Dat is het zeker.

KAREL : Tine ?

TINE : Heel graag.

KAREL : Jessie ?

JESSIE : Ja natuurlijk, maar ik weet dat er maar één vrouwelijke rol is.

KAREL : Ja, ja, maar we kijken gewoon eerst es waar we uitkomen. En An ?

AN : Nou, voor zover ik daar mag op antwoorden, heel graag.

KAREL : Zo, voor de heren lijkt het geen probleem. Koos en Axel. Ik dacht aan Koos als Klotchkov, wat jij Rob ?

ROB : Ja, lijkt me het meest aangewezen.

KAREL : Jij dan Fetisov, Axel ?

AXEL : Ja, prima. Jullie zeggen het maar.

KAREL : Voor de ene vrouwenrol zijn er dus drie kandidaten. Rob ?

ROB : Wel, ik heb er ook al aan gedacht, maar ik wist dan natuurlijk nog niet dat er een derde was.

TINE : Precies ja.

ROB : Maar eerlijk gezegd, ik vind die rol van Anyuta wel een heel mooi ding om een nieuwe actrice een kans te geven.

TINE : Oh ja ?

ROB : Ja, en ze heeft er ook het figuur voor. Een beetje tenger, niet te groot en niet te klein.

KAREL : Je bedoelt dus An ?

ROB : Ja...maar het is natuurlijk maar een voorstel.

KOOS : Ja, kijk Karel, als het de bedoeling is dat An bij ons wordt uitgeprobeerd, dan kunnen we ze beter meteen een kans geven vind ik.

TINE : Ja, ja.

KAREL : Wel, eigenlijk is het van belang voor onze groep dat we af en toe wat jong talent binnenhalen.

ROB : En Anyuta is voor één keer een stuk met maar één vrouwenrol en dus moeten we hoedanook kiezen.

KOOS : Het zou dus An worden ?

KAREL : Dat meen ik toch begrepen te hebben, als An daar tenminste zelf kan mee instemmen.

AN : Ja, natuurlijk, maar ik wil geen indringer zijn. Ik bedoel, misschien waren er al heel ander plannen.

KAREL : Niet echt nee. Wat vindt jij Jessie ?

JESSIE : (met moeite) Oh, mij maakt het niet zoveel uit. Geen bezwaren.

KAREL : Tine ?

TINE : Wel, als jullie vinden dat An het beter kan doen dan is dat okee voor mij.

KAREL : Nou, dat is dan geregeld. Ik ben rond. Rob, moet jij nog iets afspreken ?

ROB : Wel, ik hoop dat we een keer of drie per week kunnen repeteren ?
(positieve reactie van Koos, Axel, An) De rest spreken we later nog wel af. Decor en zo...

KAREL : Okee. Nou, dan stel ik voor dat we'r hier rechtover nog eentje pakken. 't Zal daar warmer zijn dan hier.
(Karel, Koos, Axel, Rob en An af)

ROB : (terwijl af) Zeg Karel, ik neem aan dat we wat geld mogen gebruiken voor het decor ?

KAREL : Natuurlijk, maar euh...geen waanzinnige toestanden hé, 30.000 frank is gauw weg weet je...

ROB : Ja, ja, maar ik bedoel...

(Jessie, Tine, Marcel zitten stil, verdeeld over de tafel)

TINE : Zo. (stilte)

JESSIE : Mm ? (stilte)

TINE : Zie ons hier nu zitten.

JESSIE : Hoezo ?

TINE : Anyuta zonder ons.

JESSIE : Ach 't zou toch maar voor één van ons beiden geweest zijn.

TINE : Mm. Maar nu is het dat niet eens.

JESSIE : Nee.

TINE : Karel heeft zich weer es laten verleiden.

JESSIE : Ja. Door eentje van 't con-ser-va-to-ri-um.

TINE : De oudjes zijn dan plots niet meer van doen.

JESSIE : Oudjes ?